

РОМАЩЕНКО ВІКТОРІЯ АНДРІЙВНА

Національний університет «Одеська юридична академія»,
асистент кафедри міжнародного і європейського права,
кандидат юридичних наук

ЕЛЕКТРОННА ОСВІТА ЯК ОСНОВНИЙ НАПРЯМОК ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНОГО СУСПІЛЬСТВА В УКРАЇНІ В УМОВАХ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ІНТЕГРАЦІЇ

Оскільки з роками бажання України вступити до Європейського Союзу тільки посилюється, то представляється актуальним з огляду удосконалення питання правового регулювання інформаційного суспільства загалом розглянути один з основних пріоритетних напрямків його розвитку – електронної освіти. Адже європейські стандарти освіти середньої та вищої шкіл держав-членів ЄС вже давно стали проорієнтиром для наслідування та запровадження ефективних систем реалізації таких освітніх програм на території України. Правове регулювання електронної освіти відіграє особливу роль у функціонуванні соціальної, культурної та економічної регуляції і розвитку країни, так як дозволяє суспільству зберігати таким чином стабільність та відчувати себе в єдиному інформаційному просторі як європейському, так і загальносвітовому.

Електронна освіта – є однією з інструментів розвитку інформаційного суспільства, що сприяє оновленню форм, засобів, технологій та методів викладання дисциплін; розширенню доступу до знань для всіх рівнів населення з урахуванням можливості побудови власної траєкторії навчання; формуванню в учнів навичок XXI століття [5].

Сьогодні електронна освіта включає в себе такі елементи: дистанційну освіту, інформатизацію навчального процесу у вищих навчальних закладах, державне управління інформаційноосвітнім середовищем інноваційних університетських комплексів, інформаційні технології як основу і засоби реалізації інноваційних процесів у сучасній освіті.

Перші кроки у реалізації електронної освіти в Україні були здійснені у 2012 році, коли було розпочато роботу з розроблення нормативно-правової бази, яка буде покладена в основу нової форми освіти, а саме розробка і затвердження положення про електронні освітні ресурси (Наказ Міністерства науки та освіти, молоді та спорту «Про затвердження Положення про електронні освітні ресурси» від 01.10.2012 № 1060). Дане положення визначає поняття електронних освітніх ресурсів [6], їх види, порядок розроблення й запровадження. Згідно Постанови КМУ від 13.04.2011 р. N 494 «Про затвердження Державної цільової програми впровадження у навчально-виховний процес загальноосвітніх навчальних закладів інформаційно-комунікаційних технологій «Сто відсотків» на період до 2015 року» мало б здійснитися впровадження у навчально-виховний процес загальноосвітніх нав-

чальних закладів інформаційно-комунікаційних технологій, а також створення умов для поетапного переходу до нового рівня освіти на основі зазначених технологій. Але, на жаль, вона втратила свою чинність на підставі іншої Постанови КМУ від 05.03.2014 р. № 71, у зв'язку з питанням оптимізації державних цільових програм і національних проєктів, а також економії бюджетних коштів, дана програма достроково була призупинена разом із Державною цільовою науково-технічною та соціальною програмою "Наука в університетах" на 2008-2017 роки та ін. І тому, довгоочікувана перспектива сформувати в Україні е-освіту та приєднатися таким чином до єдиного освітнього простору зійшлананівець.

На сьогодні існують вищі навчальні заклади, які впроваджують в освітній процес новітні технології та деякі елементи електронної освіти, але самостійно. Наприклад, Харківський національний університет внутрішніх справ, у якому існує сайт дистанційної освіти; Національний університет «Одеська юридична академія», яка має свою електронну бібліотеку та аудиторії, обладнані комп'ютерами та з доступом до Інтернету; Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна також надає освітні послуги за допомогою електронного (дистанційного) навчання (саме так називають процес навчання у ХНУ), але тільки для заочної форми навчання. Навчання студентів відбувається на освітньому сайті Центру електронного навчання з використанням апробованої системи управління навчанням Moodle. Також слід відзначити Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут», який ухвалив Концепцію розвитку електронного (е-) навчання в НТУ «ХПІ» на 2009–2016 роки [3].

На жаль, це питання не врегульовано належним чином на законодавчому рівні, фахівцями не приділено належної уваги цій проблемі. Тому вищі навчальні заклади вимушені самостійно розробляти і впроваджувати використання електронних ресурсів у процес навчання.

Таким чином, Україна поки що знаходиться на початковому рівні процесу залучення населення до оволодіння надбанням ІКТ. Аби вирватися вперед та наздогнати країн-лідерів з використання інформаційних технологій в сфері електронної освіти як у повсякденному житті, так і в професійній діяльності, необхідне політичне бажання з боку уряду, відповідне фінансування та бажання населення вчитися, розвиватися, удосконалюватися та використовувати усі похідні інформаційно-технологічної революції у своїх цілях; вказати на престижність статусу бути інформаційно підкованим та зацікавити увагу на відкритті індивідуальних можливостей, потенціалу, розкриття творчих здібностей та натхнення за умов інформаційно-технологічної обізнаності, культури та освіти.

Список використаної літератури:

1. Про схвалення Стратегії розвитку інформаційного суспільства в Україні. Розпорядження Кабінету Міністрів України від 15 травня 2013 р.

- № 386-р. // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/386-2013-%D1%80>
2. Про заходи щодо створення електронної інформаційної системи «Електронний Уряд». Постанова Кабінету Міністрів України. Заходи від 24.02.2003 № 208 // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/208-2003-%D0%BF>
 3. Федорчук М. В. Сутність і стан впровадження електронної освіти в Україні // ISSN 1727-1584. ПРАВО І БЕЗПЕКА. 2015. № 4 (59). [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://oaji.net/articles/2016/2258-1454752451.pdf>
 4. Про прийняття за основу проекту Закону України про Концепцію державної інформаційної політики. Постанова Верховної Ради України від 11.01.2011 № 2897-VI [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/2897-17>
 5. Пушкарьова Т.О., Мельник О.М. Електронна освіта і її розвиток в Україні [Електронний ресурс] / Т. О. Пушкарьова, О. М. Мельник // Комп'ютер у школі та сім'ї. 2013. № 3. С. 16-17. Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/komp_2013_3_4
 6. Про затвердження Положення про електронні освітні ресурси. Наказ МОН молодь спорт України від 01.10.2012 № 1060 // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/z1695-12>

Ключові слова: правове регулювання інформаційного суспільства, електронна освіта, електронне урядування.

Ключевые слова: правовое регулирование информационного общества, электронное образование, электронное управление.

Key words: legal regulation of the information society, e-education, e-government.

РЯБОШАПЧЕНКО АНАСТАСІЯ ОЛЕКСАНДРІВНА

Національний університет «Одеська юридична академія»,
кафедра міжнародного та європейського права,
кандидат юридичних наук, доцент

ТРАДИЦІЇ ВИКЛАДАННЯ ДИСЦИПЛІН МІЖНАРОДНО-ПРАВОВОГО ЦИКЛУ В США

Традиційно міжнародне право розглядається як: 1) особлива система права; 2) наука; 3) навчальна дисципліна. В залежності від приналежності країни до тієї чи іншої правової сім'ї, сформувалися моделі юридичної освіти. Предметом цього аналізу є модель юридичної освіти, яка склалася у США та визначення місця навчальної дисципліни «міжнародне право» у системі підготовки юристів у цій країні.

Здобуття юридичної освіти у США передбачає два етапи, оскільки правнича освіта є, так би мовити, «другою» вищою, оскільки право на її здобуття мають ті, хто попередньо здобув ступінь бакалавра. Профільна юридична освіта надається в американських коледжах, однак дорогу до вищої професійної юридичної освіти відкривають школи права. Школи